

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Értéktelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1 szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Az erkölcsök veszedelme.

Rimaszombatban az utóbbi évek alatt gomba-módra szaporodtak el a kávéházak és korezmák — és mindenikben özönnel mérik a szesz italokat mesés árakon Mindeniknek meg van a maga külön közönsége társadalmunk minden rétegéből.

A kimérő helyiségek roppant nagy száma arról tanuskodik, hogy itt nálunk az emberek rengeteg sokat isznak. Nagy baj, hogy így van, de még nagyobb baj, hogy a nyilvános helyiségekben nemesak szesz italokat árulnak, hanem egyebet is, mert mindeniknek meg van a maga csábító syrénje, ki ézégéres mosoly kíséretében árulja erkölcsit.

Belátjuk, hogy nagyon kellemetlen ilyen dolgokat nyilvánosan tárgyalni, de meg kell tennünk, hogy ez által is felhívjuk az illetékes tényszók figyelmét oly veszedelmes körülmények elhárítására, melyek városunk ifju s jóformán még éretlen generációját fenyegetik. Nem használunk kerülő szökat, — nyiltan kimondjuk, hogy a vendéglői és korezmai prostitúció megmételtyezi gyermekeinket.

Mert nincs egyetlen nyilvános helyiség se, melyben egy-két (néhányikben négy) festett arzu pária ne keresné kenyerét, kik minden válogatás nélkül igyekeznek hálójukba keríteni — még tanulóinkat is.

A régi, jó puritán-erkölcsű Rimaszombat ilyenformán nagyon is századvégi lett, melynek ifjusága, — némi kivétellel, — szórakozásaiban, időtöltésében napról-napra világpolgáriasabb színt ölt magára s ezzel együtt mindig kevesebbül azoknak száma, kik az ősi tiszta erkölcsöket tiszteletben tartják.

Régi dolog, hogy a műveltség az erkölcsökkel nem jár karöltve; bebizonyította ezt a mult, s igazolja a jelenkor gondolkozásmódja. De azt már semmiféle filozofiai gondolkozás nem fogja bebizonyítani, hogy a magasabb civilizáció szempontjából egy oly kis városnak, mint Rimaszombat, szüksége volna azokra a személyekre.

TÁRCSA.

Levél egy jó barátához.

Rimaszombat, 1899. május 1.

Kedves barátom Barnabás!

Ritkán szoktam a tollat felvenni, hogy érzelmeimnek és gondolataimnak kifejezést adjak, mert mint hivatalnok azt kötelességszerűleg kénytelen vagyok nap-nap mellett újaim között megszólalni, meg azután nehéz dolog is a hivatalos irálytól eltérőleg valamely költött vagy való históriát efféle foglalkozás embernek megfelelő szavakban és formában leírni.

Most azonban, midőn a türelmes hermaneczi fehérvízhez leültem és régi eseményekről ohajtok megemlékezni, szándékom megvalósítását könnyűvé tette azon körülmény, hogy még három nap előtt a Lengyel-kertben barátságos poharazás között idéztük és meséltük el egymásnak a régi gyermekkori emlékeket; apáinktól halott azon jó időket, a mikor feneketlen nagy sártengerben, ha más módon nem, hát kolompós ökor által vont nagy löcsös szekérben keresték fel egymás vendégszerető házáat, s a híres harmaczi Lojzi siró hegedűje mellett járták napokig egyfolytában a kopogós gömőri esárdást.

Ha visszagondolok arra a pillanatra, midőn a „dolna“ völgyében fekvő kis faluban komlószárból font négyes gyepelőben hajtottam négy falusi játszópajtásomat, kedvesen csengnek füleimbe az öreg Bader András béresnek emlékeztető szavai: Hej úrfikám! Nem ugy van ma, mint az öreg úr idejében volt. Elmúltak már a zsiros idők, midőn én mint ostoros gyermek vezettem a Csákót meg a Lombárt, s ha a szekér elakadt a czikóházi lapon, Lojzi tüstént ráhuzta „Begyüröm a süvegem tetejét“, a tekintetes urak pedig csak úgy nótáztak a magasra emelt alacskaival telt kulacs mellett.

— Bizony András nem tudom én hogy volt akkor,

kik kora érettségre törekvő ifjainkat az erkölcsi bűnök örvényébe esalogatják.

A törvény intézkedik ugyan arról, hogy a vendéglői és kávéházi erkölcselen üzemek elé korlátok állittassanak, de az üzleti csalafintaság sehol sem, örvényesül anyira, mint ezen a téren. A prostituált nők különböző foglalkozások ezimén, leggyakrabban eseléd- és munkakönyvükben nyernek magától a törvénytől védelmet s ez által kivonják magukat a rendőrvizsi felügyelet alól.

Hogy minő veszedelmek rejlenek e körülményekben: felesleges rámutatnunk: tudja azt minden érett gondolkozású polgára e városnak s ezuttal nem lehet más kérdés előttünk, mint az, hogy mi módon lehetne az erkölcsöket fenyegető veszedelmet elhárítani?

Gondoljuk meg, hogy városunkban mindkét nemen közel ezer tanuló van, kiknek egy nagy része vidéki. A szülők bizalommal küldik ide gyermekeiket, hogy az élet alapvető tudományait elsajátítsák s nem gondolnak arra, hogy az évek során át tartó nevelői gondozás a minden oldalról kaczérkodó esabítások következtében egy pillanat alatt semmivé lehet. Iskoláink minden rendelkezésük alatt álló eszközt felhasználnak arra, hogy felserdült gyermekeik a bajoktól megóvasanak. — de az alkalom szüli a tolvajt, — s ha az iskolák e törekvésükben a szállásadók s különösen a rendőrség részéről támogatást nem nyernek: maholnap odajutunk, hogy a legszigorubb büntetések, consilium abeundik sem fognak elég radikálisoknak, bizonyulni.

Szerencsére e kórijelenség még nem egészen századvégi, de nagyon közel van ahhoz. Legyünk rajta, hogy a tűnő századnak nemsokára bezáruló kapui ne temessék el egészen a régi puritán erkölcsöket.

E tekintetben maga a rendőrség tehet legtöbbet az által, hogy a kezébe adott hatalommal élve, a legszigorubb ellenőrzést és felügyeletet gyakorolja mindazon személyekkel szemben, kik a tisztességes foglalkozás örve alatt erkölcselen üzemeket folytatnak.

de nem is bánom. Fojjon nekem hosszú, pattogós balosostort! azzal közé csaptam a négy gyermeknek, s a falu végeig a cigány-sorig meg sem állottunk.

— Hja! kedves barátom, akkor még gyermekek voltunk, s ha a négy kis fiéző jól ugrándozott, teljes volt örömünk és boldogságunk.

Pedig a jó öregnek szóról-szóra igaza volt, mert csak pár év múlva is, midőn már a serdülő korbá lépünk, könyes szemekkel kelle meggyőződnünk, hogy az alacskaival vele apáink kedve elfogyott, a hegedű elnémult és felváltotta a dobpergés; a jó barátokat, a vendégeket pedig követte a végrehajtó gyakori látogatása. Ez volt a sors esapása, melyet nekünk is zugolódás nélkül viselni kellett, s megelégedni azzal, mit jó szülőink tanácsképen örök részül adtak: „tanuljatok, munkálkodjatok s meg fogtok élni a jég hátán is!“

Meg is fogadtuk a tanácsot szóról-szóra, habár fájdalmas volt a kedves szülők szerető karjai közül, a családi háztól megválni, — széjjel mentünk a szél róza minden irányában jövőnk érdekében tanulni, ismereteket szerezni.

Nem egy-két év előtt történtek ezek, mint jól fogsz te is reá visszaemlékezni, de élénken él emlékeimben még most is, midőn a Nagypapától öröklött ollós zsebkéssel metszegetted nekem nagy örömemre a különféle papir-alakokat: — fájdalmasan gondolok arra a perezre is, midőn a diák kis zöld ládát feltették a kocsiba, s utánnad vittek a rimaszombati gymnasiumba te pedig, ki ekkor már megbarátkoztál a deakéttel és az öreg Perecz bácsi kosztjával, félkrajzáros cigarettával békitettél meg és vezettél be a tanulmányok ismeretárába.

Ezek voltak az arany idők kedves jó barát, s talán az a sok pozsgó paesi, melyet a néma nád-vesszővel osztogattak akkori professoraink, öntötték ujjaidba a nagy művészetet, hogy hálaképen egy-egy szoborral örökítsd meg emléküket?

Nem sokáig lehetünk együtt vármegyénkben, mert téged is, meg engem is megseccsüztak, pedig én ugy

HENNYEY KÁLMÁN.

Közéletünk egyik munkás, jelentékeny szerepre hivatott oszlopa dőlt ki sorainkból, s a hetek, hónapok óta ismételt hallatszott híresztelés megvalósult: Henyney Kálmán ügyvéd mult hó 27-ikén 55 éves korában hosszas szenvedés után meghalt.

Régi polgáresaládból származott, s tanulmányait kitünő eredménnyel végezte, s mint komoly, törekvő fiatal embernek szép jövőt jósoltak. És ő haladt is a maga útján törhetlen, erős akarattal, becsületes — fáradtságot nem ismerő munkával. Mindig kerülte a fel-tünést, inkább esendes, zárkózott természetű volt, de társas körökben kellemesen szórakozott s okos, sokszor ötletes megjegyzéseivel megkedveltette magát. Egyenes, nyilt természetű volt, s igazságszeretete, magyaros ösztönese becsülésre méltó, előnyös tulajdonsága volt.

A közügyek iránt mindig melegen érdeklődött, s különösen a városi képviselő-testületben — mint virilis tag — tevékeny szerepet vitt. Legutóbb is a városi költségvetés tárgyalásánál több ízben szólalt fel, s bár csaknem egyedül maga képezte az ugynevezett ellenzék, göresösen ragaszkodott indítványaihoz. Már akkor megrendült erős szervezete, s a mutatkozó vesebaj tünetei mindinkább előtérbe léptek. Már január végén gyakran panaszkodott rosszullétről s február 3-ikán göresős uraemikus rohamok jöttek rá; ez időtől kezdve csak erős szervezetének és annak az odaadó, önfeláldozó ápolásnak, — mellyel családja gondozta — lehetett tulajdonítani, hogy a katasztrófát egyelőre el lehetett hárítani. Sajnos, javulása csak látszólagos volt, s mult pénteken reggel, a beállott tudóviznyő következtében kisenvedett.

Betegsége alatt is folyton érdeklődött a közügyek iránt, s lapunkat hűségesen olvasta; halála napján is délelőtt még lapunk utolsó számát nézegette.

A gömörmezei nép- és iparbanknak igazgatósági tagja és ügyésze volt; a függetlenségi pártnak oszlopos tagja és elnöke, a megyei törvényhatóság és a városi képviselő-testület tagja volt.

Halála bár épen nem jött váratlanul, a kedélyeket mélyen lehangolta s a megyeházán, városházán és a kaszinó helyiségén kitétték a gyászlobogót. Ravatalára a függetlenségi párt, az ügyvédi kar, a gömörmezei nép- és iparbank koszorút helyeztet.

Temetése mult szombatn impozáns részvét mellett ment végbe; a koporsó mellett a súlyos esapástól megtört özvegy, szerető testvér, hat árván maradt bánatos gyermek és kiterjedt rokonság zokogva siratta az élte delén kisenvedett családfit.

A temetési szertartáson, melyen városunk előkelő-

metanultam harangozni, hogy a notre-damei toronyórnek is diszére vállott volna e haladás.

Mentünk megint, ki keletre, ki nyugatra, jobb házába, s nagy soká nem halottam én semmit, sem rólad, sem többi társunkról.

Mig a 90 es évek elején jó Károly bátyám azzal örvendeztetett meg: Tudja-e Pista öcsém, hogy a Barna gyermek híres szobrász lett, emlékszik-e reá, mikor azt mondtam neki: Majd meglátod fiam, te még híres ember is lehetsz.

És ime így teljesedett a jövendölés, a harmaczi pajkos kis fiu, lelke vágya sugallatát követte, nevének megfelelőleg ellopta, elleste az alkotás művészetét, a szobrászatot, s ma már fényes tehetsége, munkája díszéri a családot, a rokonság büszkeségét.

Mi pedig örömmel üdvözöljük nagy tehetségedet, kik pajtásaid és iskolatársaid voltunk, és azt kérjük tőled, honnan merítetted azt a nagy művészetet? Talán őseid szelleme, kik éles karddal védelmezték a Pogányvár 3-as escsüt a rabló esehék ellen, — adták kezébe a biztos vésőt? vagy jó tanácsadói ösztönözték e pályára lépni e alkotni? avagy a hagyomány, történelem sugallatának tulajdonítható be törekvésed, vagy végre az ősek iránti kegyelet és emlékezet szikrája gyújtotta fel kebledben a művészet lobbanékony tüzet? Nem tudod, de mi sem tudjuk! Születté, megszállott az ihlet, vágyaidnak és érzelmeidnek szolgálatába léptél, ez tett nagygyá és híressé.

Az emelkedés létrafogai még üresek előtted, s azon felfelé nem fognak kortársaid elmellőzni, ez a mi meggyőződésünk, reményünk; műtermed szülőttei mindenfelé fogják hirdetni dícsőségedet, s epedve várjuk azt az időt, hogy koszorús költőnk Tompa Mihály szobrának leleplezési ünnepélyen üdvözölhessünk vármegyénkben, városunkban, örömmel résztvehessünk abban a verseny-harásban, melyet Harmacz és Hisszacsés vívniak éretted.

Most pedig, mivel már papirosom és időm fogy, engedj meg, hogy emlékedbe idézzem: Berta bácsinak

ségei teljes számban megjelentek s a kir. törvényszék, ügyészség, járásbíró, ügyvédi kar, nép- és iparbank testületileg vett részt; a függetlenségi párt pedig gyász-bavont zászló alatt jelent meg. *Czinke* István ev. ref. lelkész mélyen megindító gyászbeszédet mondott.

A gyászestéről a család a következő jelentést adta ki: „Alulírottak úgy magok, mint a rokonság nevében megtört szívvel jelentik a forrón szeretett férjnek és atyának, após és nagyatyának, vőnek és testvérnek *Hennyey Kálmán* köz- és váltó-ügyvéd, a Gömörmegyei nép- és iparbank ügyésze és igazgatósági tagja, és megyebizottsági tagnak folyó 1899. év április hó 27-én éjjeli 11 órakor életének 55-ik, boldog házasságának 25-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. — A boldogult hült tetemei folyó hó 29-én d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai után a helybeli sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. — Áldás és béke kihűlt poraira! — Rimaszombat, 1899. április hó 28-án. — Özv. Hennyey Kálmán szül. Szomor Anna, mint felesége. Batta Jánosné született Hennyey Margit, Hennyey László, Hennyey Kálmán, Hennyey Katinka, Hennyey Dezső, Hennyey Géza, mint gyermekei. Batta János, mint veje. Batta Zoltán, Batta Margit, Batta Ilonka, mint unokák. Róth Zsuzsanna, mint testvére. Özv. Szomor Károlyné, mint anyósa.”

A függetlenségi párt a következő jelentésben közölte köztiszteltetésben állott elnökének elhunytát:

„A rimaszombati 48-as függetlenségi-párt mélyen megszorodott szívvel jelenti: szeretett elnökének, a függetlenségi eszmék lelkes és tántoríthatatlan hívének: *Hennyey Kálmán* köz- és váltó-ügyvéd urnak, Rimaszombatban, 1899. évi április hó 27-én éjjeli 11 órakor bekövetkezett gyászos elhunytát. — A boldogultnak hült tetemei 1899. április hó 29-én délután 3 órakor fognak a rimaszombati sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. — Legyen könnyű neki a föld és áldott emlékezete!”

Felhívás a gazdaközönséghez. A Mezőhegyesre, Rátótra, Babelnára és Kisbérre tervezett kirándulásra eddig a következő urak jelentkeztek: Szontagh Zoltán, Osváth Dániel, Szelezky Zoltán, Dapsy Béla, Ruzinkó Mihály, Samarjay János, Nagy Elemér, Diószeghy Dezső, Hevessy László. — A kirándulás május hó végén tartatik meg, a részvétel költsége 100 forint. — Ez alkalommal újból felkérem a tisztelt gazdaközönséget, hogy a kik a kirándulásra résztvenni kívánnak, szíveskedjenek ezen szándékukat a megyei gazdasági egyesület titkári hivatalával május hó 8-ig közölni.

Lakner László, titkár.

A Tompa-szobor.

Az a tizenhárom évig tartó lelkesült munkásság, melylyel vármegyénk közönsége a nagy költő emlékeztét hirdető érekszobor ügyét magáévá tette az által, hogy az még ez évben, talán már az ősz elején, felállítható lesz, nemsokára befejezést nyer. Vármegyénk alispánja e tárgyban múlt szombaton, április 29-én összehívta a bizottság tagjait, kik közül az ülésen megjelentek: *Baksay* István, *Mihalik* Dezső, *Molnár* József, dr. *Veres* Samu, *Török* Bálint, *Lukács* Géza vmegyei főjegyző, *Szabó* György polgármester, *Juraskó* Jakab főmérnök és *Holló* Barna a szobor zseniális művésze. Elnöklő alispán örömmel hozta a bizottság tudomására, hogy a Tompa-szobor felállítására szükséges összeg (12 000 frt), mint az évek hosszú során át tartó buzgó gyűjtés eredménye, együtt van; az érekszobor is kikerült az öntöműhelyből s így nincs egyéb hátra, mint a szobor helyének megállapítása, a talapat elkészítése, a szobor helyéül kijelölendő tér rendezése, egy szóval a felállításra és leleplezésre vonatkozó előmunkálatok és intézkedések megtétele.

A szobor helyére vonatkozólag a bizottság figyelembe vette mindazon helyeket, melyek Rimaszombatban szóba jöhetnek. E kérdés iránt maga a nagyközönség is érdeklődést tanúsított; némelyek a virágok és természet dalnokának szobrát a városkert gyönyörű virágai közé szeretnék tenni. E terv azonban elesett, mert a városkert elzárt területe nem felelne meg annak a czélnek, hogy

szavait, midőn valami kis pajkosságért abalygatott: „hogy nagypénteken mossa holló a fiát!”

A viszontlátásig azzal a tanácsal „ne kövesd a magányos holló példáját”, üdvözöl és ölel igaz hived:

Komáromy István.

Életrajz.

König után: GELB MÓR.

Örömtől hevülve, de azért nehéz szívvel állottunk a keleti pályaudvar tágas, magas boltozatu csarnokába, hol a kora reggeli órák daczára körülbelül 50 különféle fajta ember várakozott.

Végre felhangzott az ismeretes harangjelzés, mely a vonatok a legközelebbi állomásról való elindulását jelenté. A vasuti alkalmazottak szorgoskodva sietnek le s fel a peronon, esendesen és méltósága tudatában lép ki hivatalából az állomásfőnök, megigazítja kis veres sikkját s a jelenlevőket egykedvűen vizsgálva keresztbefont karokkal lépked a fényesen csillogó sínek hosszában.

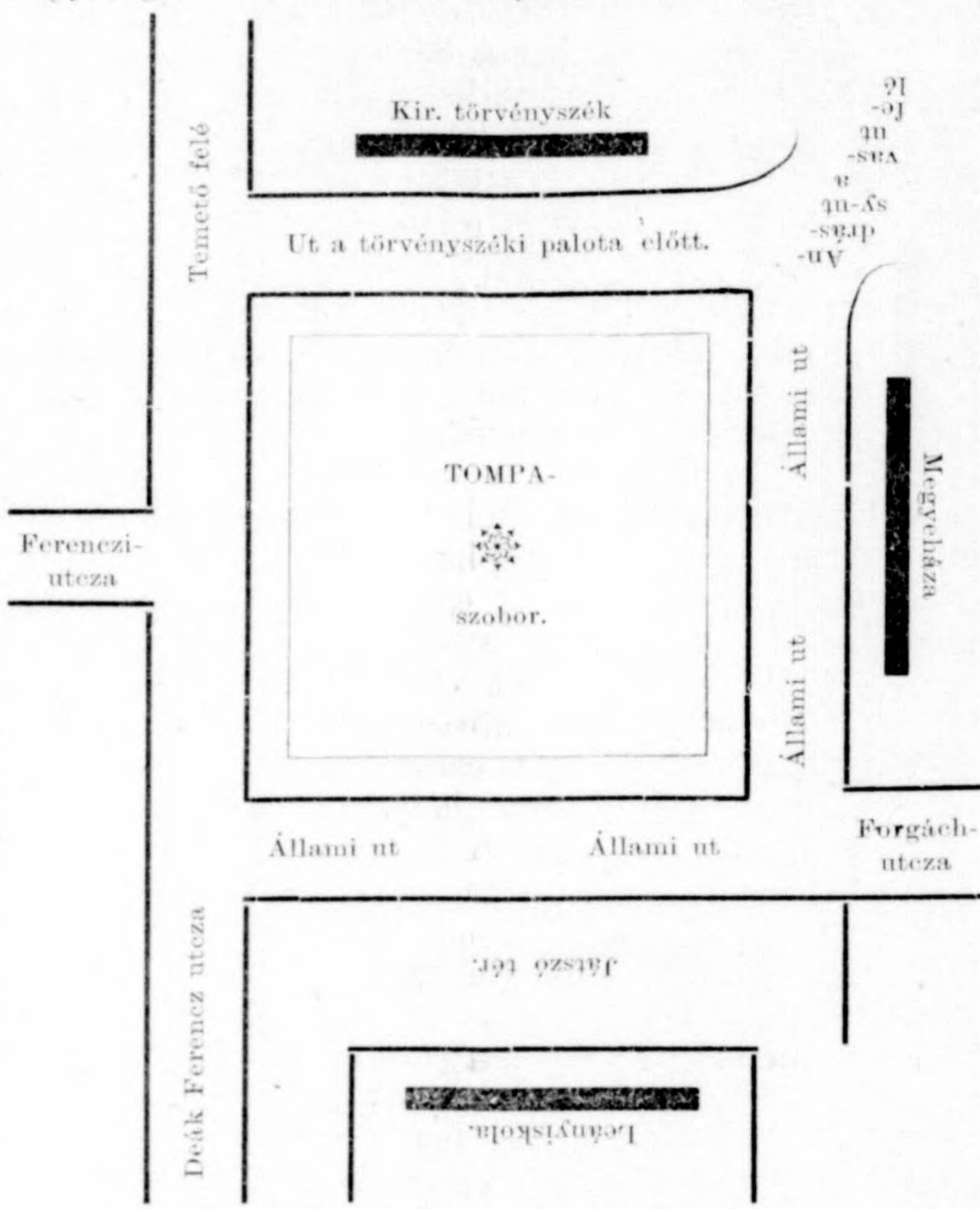
Majd esendes, elnyújtott fütty hallatszik, a közelből már látható a füstölő szörnyeteg pófékelése . . . újból egy, az előbbinél rövidebb, de élesebb fütty s a vonat berobogott a csarnokba. Éreztem, hogy barátom karja megremegett, s rajtam is az oly epedve s régóta várt pillanat hatása alatt iszonyu izgatottság vett erőt, mely akkor érte el tetőpontját, midőn egy fiatal ember, Miklós barátunk szétterjesztett karokkal törtetett felénk.

— Béla! Jóska! — kiáltá s zokogva borult nyakunkba. Az érkezettek és várakozók toladó pillantásai folytán kénytelenek voltak elnyomni szomorú érzelmeink kitörését és karoltva elhagytuk a pályaudvart.

Barátunk kérdéseivel ostromolt. Mi feleltünk és ő a viszontlátás fölötti örömben nem vette észre félelmetesen nyomott hangulatunkat.

— Hogy vagytok? — Ti és a többiek? — De, hol van az én angyalom? — Irmám? — kérdé hirtelen a meglepődés hangján. — Barátaim! Hol van Irmám?

a költő nemes alakja a nagyközönség szemei előtt legyen. Városunk polgársága alkalmasnak találná az Erzsébet-ternek (Főtér) a ref. templommal szemben levő részét is, de itt alig lehetne kijelölni oly pontot, melyen a szobrot összhangzásba lehetne hozni a tágas tér mai berendezésével és környezetével. E terv is elesvén, csak a Huszár-tér, — mely jövőre Tompa-tér nevet nyerne, — jöhetett figyelembe, mint a mely az ott eszközlendő nagyobb szabású építkezések s immár foganatba vett díszes átalakítások folytán városunknak legszebb tere s a nagy költő szobrának minden tekintetben legalkalmasabb helye leend. A nyomban megejtett helyszíni szemle alkalmával a bizottság hosszas és minden körülményt számbavevő tanácskozás után megjelölte a szobor helyének pontját s egyttal megállapította a leendő Tompa-tér végleges berendezését. E szerint a tér, mely most kissé szabálytalan négyszög, a következő szabályos alakot fogja nyerni:

Az állami ut., mely most a tért ferdén szeli át, áthelyeztetik a leendő megyeház elé, hol betorkollik a Förgách-utczába s annak egyenes irányát követve átmet-szi a tért a Deák-utczáig. Az ekként nyert szabályos négyszögű tér parkká alakítatik át, melynek mértani középpontjára úgy állítatik fel a szobor, hogy arczczal a Deák-utca irányában elterülő városra tekintsen. A bizottság tagjai e terv kivételében, — mely minden tekintetben szerencsésnek mondható, — egyhangulag megállapodtak s a parkozásra, valamint az állami uttest áthelyezésére vonatkozólag a szükséges intézkedések foganatba vételét elhatározták. — Egyttal a Holló Barna szobrász-művész által készített talapat-tervezetet is elfogadták. A pátyi kőből készülő talapat 3 40 m magas lesz s így az emlékmű teljes magassága meg fogja közelíteni a 7 métert. A hátralevő összes munkálatok, — ha akadályok nem fognak felmerülni, — szeptemberre befejezést nyerhetnek s így az a rég várt örömmel, melyen városunk legnagyobb szülöttjének szobrát leleplezhetjük: még ez év folyamán bekövetkezik.

Levelezés.

Budapest, 1899. május 2.

Mélyen tisztelt Szerkesztő úr!

A „Gömör-Kishont” folyó évi április 27-én megjelent számában „Ferenczi szobrász hagyatéka” czim alatt czikk jelent meg, a melyben foglaltak némelyikére vonatkozólag néhány felvilágosító és helyreigazító megjegyzést tenni el nem mulasztotok, annyival kevésbé, mivel a czikk tendenciája az elhunyt művész családja, s ennek részvétlensége, kegyetlensége ellen látszik iránytva lenni.

Ki kell nyilatkoznom, hogy ezen dolog Radisich urnak, az iparművészeti muzeum hirneves, tisztelt igaz-

Egy kávéház kis hátsó szobájába léptünk. Miklós erősen tartott bennünk, mereven nézett szemünkbe és reszkető, színtelen ajkairól még egyszer előtört a kérdés: — Hol van Irma?!

Ekkor már lemondunk arról, hogy körülrásokat használjunk, a mit ő úgy sem hallgatott volna meg; miért is barátunkat, szeretett, szánalomra méltó barátunkat a szoba közepére vontuk és elmondtuk neki azon szomorú dolgokat, melyek távollétében történtek.

Könyzápor tört ki szemeiből, furdokolva hallgatta, hogy az ő „Irmácskaja” tőle megszökött, jajgatva hallgatta a megcsalt szív, elröppent hűség régi történetét.

Midőn mindent elmondtunk s midőn könnyeink, fájdalomra patakként omlottak, Miklós a következő szavakra fakadt:

— Barátaim, ez iszonyu volna, de nem hibetem, lehetetlen!

* * *

Sok év hullott már azóta a mulandóság örvényébe. Én katonai kötelezettségemnek eleget téve, pályám befejeztével messze a fővárostól, idegen városban telepedtem le s esténként gyakran sírva feküdtem szállásomon, a szép ifjuságra, kedves, most oly távollevő barátaimra gondolva. Nem volt kép, mely szemem előtt el ne vonult volna, nem volt emlék, mely új óhajomba, új könynyeimbe nem került volna. Csak most, ezen éjjeleken, egyedül, elhagyatva éreztem az elválásnak óriási fájdalmát a maga teljességében.

Egy este — vékony gyertya pislogott íróasztalomon, melyen képek, költemények, levelek, e kedves emlékek heverték, — hanyagul elnyújtózkodva ültem karosszé-kemben, midőn háziasszonyom egy levelet hozott be számomra.

Fölugrottam, gyors pillantást vettem a postabélyegzésre: „Budapest”, és fölbontottam. Iszonyu mohósággal olvastam sorról-sorra, elnyelve minden szót, mely kedves barátom tollából eredt.

Végre téhát meg van oldva a problema: Lehetsz-e boldog olyan leányval, a ki téged egy izben megcsalt?

gatójának nem érinti működési körét, a mennyiben Ferenczi művész és nem iparos volt, s következtesszerűleg művei, a mennyiben muzeumban lennének elhelyezendők, úgy ez nem az ipar-, hanem a *szépművészeti* muzeumban fog történni, a mely muzeum azonban, ez időszert még fenn sem áll, hiszen épületének pályázata csak alig néhány hét előtt döntött el. A czikkben hivatkozott „R. H.” megnyugtatóra itt azt is megjegyzem, hogy ez ügyben Kammerer Ernő ur, az orsz. képtár kormánybiztos és az elhunyt művész családja között tárgyalások folynak, melyek előreláthatólag sikerre is fognak vezetni.

A második észrevételem Ferenczi állítólagosan „ismeretlen” sírhelyére vonatkozik. Az igaz, hogy maga a sír jelenen, de felkutatásért nem szükséges a „temetői könyvvezetés”-hez folyamodni, hiszen meg vagyok győződve, hogy Rimaszombat lakossága között is nem egy egyn akad, ki erre vonatkozólag biztos tudomással bír, s ilyenek nem létében is, a művész családja mindenestre tudja és ismeri a szobán forgó sír hollétét.

Ezeknek előrebocsátásával igen kérem tisztelt Szerkesztő urat, méltóztassék ezen észrevételeimet az érdeklődő közönségnek néhány sorban tudomására hozni, s a mennyiben ez lehetséges, — a „Gömör-Kishont” legközelebbi számában

Igazán nagyon sajnálom, hogy soraimmal a Szerkesztő urnál alkalmatlankodnom kell, de az említett újság-számot csak Budapesten olvasván, Rimaszombatban létem alatt nem voltam oly helyzetben, hogy megjegyzéseimet személyesen közölhettem volna Szerkesztő urral.

Kérelmem megújítása mellett maradok kiváló tisztelője:

Harmatzy Loránt.

Hírek és vegyesek.

Előléptetések. A király az itt állomásozott tüzérezred volt parancsnokát: *Magrinnelli* Antalt vezérőrnagygyá, *Bornemisza* Dénes huszárhadnagyot pedig főhadnaggyá léptette elő.

Törvényszéki orvosi vizsga. A múlt hó végén Budapesten tartott törvényszéki orvosi képesítő vizsgára megyénkbeli *Dr. Zehery* István rimaszécsi h. járásorvos jelentkezett, s mint örömmel halljuk, a vizsgát sikeresen letette.

Eljegyzés. *Bornemisza* Dénes huszárfőhadnagy, *Bornemisza* István volt orsz. képviselő fia eljegyezte dr. *Szentimrey* Ákos abaujtornamegyei tisztí főorvos bájós leányát Annát Kassán.

Előléptetés. *Bruckner* Ferencz helybeli pénzügyigazgatósági segédtitkár — mint értesülünk — egy fizetési rangfokozattal előléptettetett.

A megyei központi választmány f. hó 5-ikén — pénteken — ülést tart a vármegyeházán.

A gömörmegyei orvos-gyógyszerészegylet gyűlése nem április 29-én volt, mint ezt tévedésből a „Sajó-Vidék” jelezte, hanem *május 29-ikén* lesz, s a tagokhoz a szokásos meghívó el fog küldetni.

Diszérem. A király által nemrég létesített kitüntetésből hozzánk is jutott már egy. *Volkó* Mátyás nyugalmazott főmérnöknek ugyanis *negyven éves* szolgálataért a belügyminiszter felterjesztése folytán Ö Felsége a szolgálati díszéremet adományozta. Az érem a belügyminiszter megleghangu leirata ki-éretében jött le.

A gömörmegyei gazdasági egylet f. hó 15-ikén Tornallyán d. e. 10 órakor a kaszinóban tartja tavaszi közgyűlését, melyet megelőz a 9 órakor tartandó igazgatósági ülés.

A pénzügyminiszterium a helybeli pénzügyigazgatóság elhelyezésére felajánlott megyei székház helyiségeinek megvizsgálására kiküldte *Szobolevits* p. ü. miniszteri oszt. tanácsost, ki néhány nap óta városunkban tartózkodik, s Tornajos pénzügyigazgató kíséretében tüzetesen megvizsgálta a megyeház helyiségeit.

Az intézetek tavaszi mulatsága — mint halljuk — folyó hó 26-ára van tervbe véve. A szabadkai erdőben rendezik a májlist, mely a tavaszuk évente egyik legsikerültebb mulatsága szokott lenni.

Jegyzői szigorlat tartatik ma és holnap a vármegyeházán. Úgy halljuk, hogy a vizsgára öten jelentkeztek.

Miklós levele oldotta meg e kérdést. Irmának megbocsátott, fél évvel ezelőtt nőül vette és most kimondhatatlanul boldogtalan!

Ő idealista, eszmény, önmagáért való, önfeláldozó szerelmet kívánt és a mit Irma nyújtott neki, az mind-ezeknek legdurvább ellentéte volt. Ha az utczán végig megy velei, smerősei kétszeres udvariassággal emelik le kalapjukat és ő kétszeres előzékenységgel hajlong mindenki felé. Ha észrevétlenül felesége szobájába lép, azt hiszi, mintha az villámgyorsasággal ragadna fel és rejtene el valamit és mivel büszkesége nem engedi, hogy tovább kutasson, szótlanul megy szobájába, hogy ott a legkeserűbb kétségek és a legiszonyosabb gondolatoktól kinezva, órák hosszat tépelődjék.

— De szívesen visszavarázsolnám a multat, — írja levele végén. — azon felejthetetlen órákat, a melyeket együtt töftöttünk el csevege a történetekről s beszélgetve az irottakról vagy az olvasottakról!

— Mily szívesen visszavarázsolnám azt az időt, midőn naponként ismétlődő kérdésem „mit csinál a költészet” mindnyájunkat hangos nevetésre fakasztott! Ma kedves barátom, úgy a nevetés, mint a költészetre való gondolás csak álomképek gyanánt tűnnek fel előttem. Az ideálizmusnak halvány szikrája sines jelenlegi életemben — egy szeretett, de nem szerető lény oldalán!

A végére értem, visszagondoltam arra az időre, midőn Miklós lángoló szavakkal védte Irmát, nem hallgatott barátai tanácsára és nőül vette.

Elgondoltam, hogy haragudtál reám, mert én, a többiekhez hasonlóan, nem közeledtem Irmához, sőt ellenkezőleg észrevehetőleg kerültem őt s aggódó, vérző szívvel, tehetetlenül állottam a Miklós folytonosan hevülő szerelmével szemben.

A gyertya teljesen elégett, belének utolsó maradéka befordult a tartóba és elaludt.

Én azonban a sötétségben is tovább szőttem karosszé-kemben emlékeimet, a levelet térdemen tartva s jobb kezemmel kendővel törülgettem a szememből kicsordult könnyeket.

Esküvő. *Buday* Elemér kápolnai tanító folyó hó 3-ikán esküdt örök hűséget a helybeli ev. ref. templomban *Benyo* Erzsikének, *Benyo* Lajos városi aljegyző szép fogadott leányának. Állandó boldogság kísérje frigyüket!

Halálozás. Mely gyászba borította városunk egyik köztisztelőben álló, tekintélyes polgárát *Baksay* Józsefet s családját *Aranka* leányuknak április hó 26-án bekövetkezett gyászos elhunyt. A korán elköltözött kedves leány, ki szelid és kedves modorával s áldott lelkiületével életében nemcsak hozzátartozói, de minden ösmerősének igaz becsülését s szeretetét bírta, hosszas betegsége s bekövetkezett elhunytával a legszelebb körben keltett igaz fájdalmat, a család iránt pedig benső részvétet. Temetése április 28-ikán délután ment végbe nagy közönség jelenlétében, hol *Czinke* István e. r. lelkész mondott megható imát. A család a következő gyászjelentést adta ki:

„*Baksay* József és neje *Soós* Terézia, *Baksay* Matild: férjével *Stech* Kálmánnal s gyermekeikkel; *Baksay* Gizella férjével *Sáfrán* Gézával s gyermekükkel; *Dr. Baksay* Dezső, *József* és *István* fájdalomtól megtört szívvel jelentik az összes rokonság nevében is a legjobb gyermekek, testvér, sógor, illetve nagynénjüknek *Baksay Aranka* folyó április hó 26-án éjjeli fél 12 órakor, életének 29-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 28-án d. u. 4 órakor fogták az ev. ref. egyház szertartása szerint a rimaszombati temetőben örök nyugalomra tételre. Áldás és örök béke lengjen drága porai felett! Rimaszombat, 1899. április 27.“

Eljegyzés. A városunkban hosszú időt töltött, s széles körökben ismert *Vadász* (*Wellner*) Rezső losonczi forg. főnökségi tisztviselő mult hó 29-ikén eljegyezte Szolnokon *Keleti* Ferenc ottani tekintélyes ügyvéd szép leányát: *Irenkét*.

Esküvő. A városunkbeli születésű *Soós* Miklós, — a magyar agrár- és járadékbank főtisztviselője — m. hó 29-ikén vezette oltárhoz Budapesten a kapuczinusok templomában *Bauer* Lujzát.

Lawn-tennis-pálya. A Széchenyi-kertben egy kis társaság *Dr. Baksay* Dezső kezdeményezésére csinos lawn-tennis-pályát épített, melyet a kis társaság — mint halljuk — már használatba is vett. Ugy emlékezünk, hogy a sport e neme iránt nemrégiben szélesebb körben is érdeklődtek, sőt elnökkel bíró társaság is alakult. Ez talán a kert másik oldalán nagyobb, esetleg kettős lawn-tennis-pályát építhetne, hogy így nagyobb társaságok is játszhatnának egy időben. Ez is egy módja volna annak, hogy a közönség viszódjék a Széchenyi-kertbe, melynek allei és esaltjai szhangoznak a vig játékosok hangos kiáltásait és üde kacajait!

Körorvosi állás. *Dr. Pocsy* Lajos ragályi körorvost — mint értesülünk — Kunmadarasra (Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegye) választották meg körorvossá. Az új állást már el is foglalta, s így a ragályi körorvosi állás megüresedett és betöltésre vár.

A rimaszombati polg. olvasókör választmány a. hó 1-én *Rábely* Miklós elnöke alatt ülést tartott melyen a házszabályokat módosították, s az ünnepély és vizalmi bizottság elnöke: *Gasko* János tett jelentést a bizottság eddigi működéséről. A választmány örömmel és hálával vett tudomást több jótékony adományról. A házipolitikai kibeosztott kötvényekből ugyanis ötvenet a kör céljaira kegyesen visszaadományoztak. Elhatározta a választmány, hogy a kör helyiségében — a nagyteremben — egy olvasó színpadot állít fel, s műkedvelő-előadásokat és műestélyeket fog rendezni.

Pályázat tanári állásra. A helybeli főgimnáziumnál a latin-magyar nyelv és irodalom tanszékére pályázat hirdették. Az állással, ha rendes tanárral töltetik be: 1200 frt törzsfizetés, mely 1400, illetve 1600 frtra emelkedik, 250 frt lakaspénz, 100–100 frt ötödéves pótlék van össekötve, ha helyettes tanárral töltetik be, ennek fizetése 800 frt és 100 frt lakbér. A tanszék választás után töltetik be, s június hó 1-ig lehet rá pályázni.

Csónakázás. A helybeli koresolyázó egylet választmány a mult hó 30-ikán — vasárnap — az egylet helyiségében *Dr. Löcherer* Tamás elnöke alatt ülést tartott, melyen elhatározatot, hogy miután a pálya vize elég mély, s az egylet többek által kitejezett óhajtsanak kíván eleget tenni, egyelőre két csónakot hozat és azt olvasó díj fizetésért a közönség használatába bocsátja. A tavaszi és őszi hónapokra ilykép kellemes és edző sport üzésére lesz alkalma közönségünknek, s ha az érdeklődés megfelelő fokban mutatkozik fog a sport és szórakozás e neme iránt, a koresolyázó-egylet nagyobb áldozatoktól sem riad vissza, és szándolint, esetleg több csónakot hozat. A könnyű járatu csónakok beszerzésével *Kathona* Géza pályafelügyelőt bízta meg a választmány, s egybe azt is elhatározta, hogy a pálya alsó részét ezölöpökkel megerősíti, s az alsó parton árnyékos hely nyerése céljából fákat ültet. Az ülésen elnök az eddigi titkár rövid idő múlva bekövetkező eltávozását jelentette a választmány hozzájárulásával a titkári teendők végzésére: *Dr. Kármán* Aladár kérte fel. A tagok körében s csónakázás eszméje élénk rokonszenvre talált, s remélhető, hogy ezt a közönség is jól fogadja. Az ülés az ügyek iránt melegen érdeklődő elnök lelkes életésével ért véget.

Anyakönyvi hivatal kimutatása. Rimaszombatban folyó év április hóban elhaltak: 1. Szalontay Barna 2 napos csecsemő. 2. Bukvaj István 72 éves bérés. 3. Ujvári István 53 éves eszmadia. 4. özv. Káposztás Jánosné 65 éves. 5. özv. Jankovics Ferencné 84 éves. 6. özv. Janácsik Jánosné 61 éves napszamos. 7. Susztek József (kántor) 53 éves kántor. 8. Gál Mátyásné 29 éves. 9. Szontagh Károly ifj 5½ éves. 10. Kálmán Samu ½ éves csecsemő. 11. Pongrácz Róza 18 éves ceselő. 12. Gál Bertalan 57 éves napszamos. 13. Gáspár Béla 3 hetes csecsemő. 14. *Baksay* Aranka 28 éves. 15. *Vágner* Erzsébet 3 éves. 16. *Hennyey* Kálmán id. 54 éves ügyvéd. 17. *Oláh* Eszter 8 hónapos csecsemő. Halvaszületett: 2 fiúgyermek, élve született: 7 gyermek; ebből fiú: 2, leány: 5. Házasságot kötöttek: 1. *Janik* Elemér *Katona* Iлона vegyes vallásu. 2. *Török* János *Lipták* Julianna vegyes vall. 3. *Ambrózy* Márton *Fodor* Zsuzsanna róm. kath. 4. *Demetrius* József *Szabó* Mária ág. hitv. ev.

Fürdőmegnyitás. A eszi fürdőt f. hó 1-én nyitották meg ünnepélyesen. A figyelmes fürdőigazgató-ság szép idővel nem kedvezkedhetett a vendégeknek, mert az ég esatornái időnként meg megöntözték a fürdő-

park éledő pázsitját, s így a társaság kénytelen volt a fürdő éttermében tölteni az első májust. Déli 12 órakor választékos étlap szerint izletes ebédet szolgáltak fel, melyen résztvett a környék intelligentiája, a hosszúra elnyúló ebéd után a fiatalok táncra perdült és soha nem látott jó kedvvel rakták a csárdást hajnalhasadáig. — A mikor mindenki egy-egy kedves emlékekkel távozott és mondott bucsut a legközelebbi viszontlátásig, pünkösöd másodnapjáig. — Jelen voltak: Asszonyok: *Frits* Ferencné, *Glósz* Arthurné, özv. *Hegyessy* Sándorné, *Hevessy* Lászlóné, *Horváth* Józsefné, *Kossuth* Józsefné, *Kozma* Zoltánné, *Molnár* Józsefné, *Nagy* Józsefné, *Dr. Szentkirályi* Józsefné, *Tornallyay* Zoltánné — Leányok: *Glósz* Vilma és *Aranka*, *Hegyessy* Lala, *Illés* Iлона és *Iren*, *Kossuth* Jolán, *Kalás* Anna, *Ratkó* Erzs, *Tornallyay* Margit.

Fürdő-megnyitás. A várgedei gyógyfürdőt — mint értesülünk — f. hó 7-én — vasárnap — nyitják meg. A fürdőtulajdonos *Klein* Sámuel csinosította a helyiségeket, gondoskodik a vendégek kényelméről és jó konyháról, úgy hogy a fürdő látogató közönség igénye minden tekintetben ki lesz elégítve.

Elbocsátás. A honvédelmi m. kir. miniszter *Dr. Urszinyi* Gyula beszterezébányai 16. honvéd gyalogezredbeli tartalékos segédorvost — putnoki bányaróvost — 1899. évi április hó 30-ával a szolgálati kötelezettség teljesítése után, viselt tisztsínelői rendfokozata megtartása nélkül, saját kérelmére a honvédség kötelékéből elbocsátotta.

A Széchenyi-kert helyiségeit mult vasárnap nyitották meg a közönség lanyha érdeklődése mellett. A nyári kaszinóban a fiatalok egy része kuglizott, a söresornaknak is volt néhány vendége, úgy hogy legalább a formának eleget tettek azzal, hogy hivatalos megnyitást rendeztek. A kert növényzete különben szépen zöldül, a madárkák vigan esieseregnek, s csak az volna kívánatos, hogy a szép helyet közönségünk is szívesen és gyakran látogassa. A ki most kísétál oda, bizony aligha kap kedvet arra, hogy máskor is ki menjen, mert alig látni ott embert; pedig ha már ilyen kellemes, szép helyünk van szeretnénk ott látni társaságokat is.

A szabadalmazott ragasztó anyag gyártása, — melyet *Bródy* Bertalan helybeli kereskedő a Kispást-téren berendezett gyára fog produkálni, — már e napokban kezdetét veszi. A kispást-téri helyiség már átalakított műhelylyé és szárító helylyé, s nem sokára füstölőni fog az új kémény.

Vizbe fult. Nyustján mult hó 30-ikán egy 5 éves, életérés, egészséges gyermek esett áldozatul mások gondatlanságának. Az ottani malom közelében ugyanis a Rima egyik ágának sekély vize felett egy keskeny palló vezet át, melyet a járó-kelők átjárónak használnak. E rozoga, repedt száldezkán át akart menni egy kocsis 5 éves szép kis fia: *Eremiás* József, s a rengő deszkáról belezuhant a vízbe, mely a malom előtt összeroldódik, s melynek lefolyása előtt a kellő zsilip hiányzik. A szerencsétlen kis fiata a víz a malomkerék alá sodorta, mely a gyermek fejét összezúzta. A szolgabíró-ság az esetet bejelentette az ügyészséghez s a kis fiu hulláján f. hó 1-én törvényszéki boncolást végeztek. Az ügyben megindult a vizsgálat.

Mérgezés. A helybeli Rózsa-utcai Winter-féle vendéglőben alkalmazott pinczérnő: *Nagy* Mária mult szombaton — 29-én este — állítólag 5 csomag kénes gyufát beáztatott, s az így nyert foszforoldatot megitta. Tettét a felett való elkeseredésében követte el, hogy egyik törzsvendég, — kivel a pinczérnőnek viszonya volt — megbántotta. Az öngyilkosjelöltet beszállították a helybeli kórházba, s állapotát az időszerint nem veszélyes.

Jó czimborák. *Páko* János abafalai ezigány ezer darab vályogot csináltatott magának és azt szépen össze is rakatta, s nyugodt lélekkel ment Bánrévére a vasuti állomásra, hol napszamba dolgozott. Mikor mult hó 28-ikán hazakerült Abafalára, a vályognak hült helyét találta; csakhamar megtudta azonban, hogy három jó czimborája tulajdonította és szállította el azt. Mikor aztán ezeket kérdőre vonta, a jó pajtások kapával, meg fejszével neki estek, s úgy össze vissza vagdalták, hogy a szerencsétlen 19 éves legényt be kellett szállítani súlyos sebeivel a kórházba.

Tűz. Mult szombaton este *Máriássy* Andor „Kutyás“ nevű pusztáján nagy tűz dühöngött, melynek a nagy jubakol az összes bennlévő állatokkal együtt, s több gazdasági épület áldozatul esett.

Tűzoltóink vasárnaponként szorgalmasan járnak a gyakorlatokra, s az új önkéntes tűzoltóság kiképzése rohamosan halad előre. Ugy halljuk, hogy a város már kiutalványozta a művezető részére közgyűlésen megszavazott 150 frt segélyt, s tervbe vétetett, hogy a szakszerű oktatás végett a központból egy mester kiküldését fogják kérni.

A kereseti adónak most folyamatban levő kivétele alkalmasból a beszterezébányai kereskedelmi kamara *Róka* József pénzügyigazgató, ismert szakíró által egy szerfelett gyakorlati füzetet íratott, mely teljes tájékozást ad a harmadosztályu kereseti adó által érdekelt közönségnek jogai megvédése és érvényesítése körül. A miskolci kereskedelmi és iparkamara e hasznos munkát, mely könnyen érthető szövegezéssel bír, tartalmazza a vonatkozó szabályokat és eljárást — melegen ajánlja a közönség figyelmébe. Ára csak 60 kr. s úgy a beszterezébányai kamaránál, mint ugyanott a szerzőnél is megrendelhető.

Fazekasok, edénykészítők figyelmébe. A miskolci kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti a fazekasmestereket, hogy a pénzügyminiszter ur már régebben megtette a kellő intézkedéseket az iránt, hogy kinstári fémkohók mázanyagtermeléséből a kisebb vevők (iparosok) közvetlenül beérkező megrendeléseinek akadálytalan foganatosítása végett s szükséges mennyiség mindenkor fenntartassék és csak az ezen felül termelhető mázanyag biztosítottassék a nagyobb vásárlóknak. A kispári szövetkezetek fazekasipartársulatok, gyakorló műhelyek, háziipari telepek, sőt az egyes mesterek sincsenek tehat arra utalva, hogy a kérdéses kohóterményt drága áron másodkézből vásárolják.

Borsodvármegye és Miskolcz város czim-tára második kiadásban jelent meg *Forster*, *Wesselenyi* és társai miskolci czégnél. A czimtar e kiadását is *Sugár Ignác* miskolci kereskedelmi kamarai titkár

szerkesztette. — A munka gondos összeállításban tartalmazza Miskolcz város egyházi, katonai s polgári hivatalait a tisztviselők névsorával, az egyesületeket, társulatokat, vállalatokat, orvosok, ügyvédek névsorát, háztulajdonosok jegyzékét, az összes kereskedők és iparosok ezimeit stb., úgy, hogy a Czimtar nélkülözhetetlen kézikönyv azok számára, kik Miskolczra, hazánk ez élénk s nagyobb vidéki városával akár hivatalos, akár kereskedelmi összeköttetésben állanak. — A csinosan kiállított terjedelmes Czimtar ára csak 60 kr.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Magán-hirdetések.

Pályázati hirdetmény.

771. szám. — Szab. Rimaszombat rend. tan. város adóhivatalánál, a vármegye törvényhatóságának jóváhagyása mellett rendszeresített számtisztai állásra pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen évi 600 frt készpénzfizetéssel díjazott hivatali állást elnyerni kívánják, hogy ez iránti születési anyakönyvi kivonat, képesítés és eddigi alkalmazásukra vonatkozó okmányokkal felszerelt kérvényeket, e hirdetménynek a „Gömör-Kishont“ helyi lapba lett közzé tételétől számított 8 nap alatt, a polgármesteri hivatalnál adják be.

Kelt Szab. Rimaszombat r. t. város képviselőtestületének 1899. évi április hó 25-én tartott közgyűléséből.
Szabó György, polgármester.

Bérbeadó birtok.

A rimaszombati határral szomszédos **János határban** mintegy 44000 □-öl területű szántó-föld és rétbirtok — 1000 □-öle 7 frtjával — haszonbérbe kiadó, esetleg örök áron — részletfizetésre is — eladó.

Értekezhetni lehet **özv. Biró Lászlóné** tulajdonossal. Rimaszombat.

Hirdetmény.

Méltóságos **gróf Berchtold Sarolta** urnő Gömörmegyében Gesztete-, Léhi- és Tamástelke községek határában fekvő erdőbirtokából **465 hold terület fája** 10 év alatti kihasználása eladó.

A feltételek iránt értekezni lehet **Molnár József** uradalmi ügyész irodájában **Rimaszombatban**.

Eladó.

Néhai **Falk József** rimaszécsi lakos hagyatékát képező **susa-csobánka** határban mintegy **40 holdnyi** kitűnő minőségű **szántóföld** és **rét**, továbbá **Rimaszécsen** a nagy vendéglővel szemben levő **ház** kerttel, melyben **bolt**, nagy **kő-esűr** eserépszindelytel, illetve **magtár** stb. található, együtt vagy külön-külön is szabad kézből kedvező feltételek mellett eladó.

Venni szándékozik forduljanak **Dr. Stern Benő** orvoshoz **Miskolcz**, Széchenyi-utca 26. sz., I. emelet. 3-3

Hirdetmény.

360. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1898. évi 4324—4326-ik számú végzése következtében **Molnár József** ügyvéd által képviselt **Rimaszombati takarékpénztár** javára néh. **Ambrózy József** örökösei ellen 1750 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 568 frt 80 kr-ra becsült házi butorok, tűzifa és széna stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a rimaszombati kir. jbiróságnak V. 414—416./1898. számú végzése folyván 1750 forint tökéketelés, ennek felszámítandó kamatai és eddig bíróság már megállapított költségei erejéig **Tiszolozon**, **Ambrózy József** volt lakásán leendő eszközzésére **1899. évi május hó 16-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megiegyezéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-czikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1899. évi május hó 1-én.
Gasko, kir. jbir. végrehajtó.

Eladó

vagy esetleg bérbeadó a **tornallyai** vasuti állomástól félóra távolságra és jó törvényhatósági út mellett fekvő 115 hold szántó, 32 hold rét, 106 hold erdő-legelő, 1200 □ ölével számítva holdját. A birtok azonnal is átvehető.

Bővebb értesítést ad a **kiadó-hivatal**.

Hirdetés.

Rimaszombatban, a Jánosi-utczában 38. szám alatt, a vásártérhez közel fekvő háznak emeleti lakosztálya **bérbeadó**, — de maga az egész emeletes ház, tágas udvar és a Rima folyóig terjedő gyümölcsös és veteményes kert, szabad kézből örök áron is eladó.
Szerényi János.

Fürdő megnyitás.

Tisztelettel alólírotnak van szerenésém a mélyen tisztelt közönség becses tudomására adni, hogy a tulajdonomat képezo

várgedei gyógy- és gőzfürdő
1899-ik évi május hó 7-ik napján, vasárnap zene mellett ünnepélyesen megnyitattik.

Gondoskodtam kitünő konyha, valódi zainatos borok és kőbányai sör pontos és a legkényesebb igényeket is kielégítő kiszolgáltatásról, jutányos árak mellett.

Gőz- és kádfürdőknel a tisztaságra kiváló gondot fordítok.

Igyekeztem és az előnyös vasuti összeköttetés, valamint fürdőmben feltalálható gyógyulás és kényelem, reménylenem engedik, hogy a n. é. közönség kegyes leend becses pártfogásában részesíteni, melynek kiérdemlése és megtartása legfőbb törekvésem leend.

Szoba árak: 50 krtól 1 frt 50 krig naponként; hosszabb időtartamra tetemesen olcsóbb.

Fürdő árak: Gőzfürdő személyenként 50 kr. Kádfürdő I. oszt. 50 kr., II. oszt. 30 kr. személyenként.

Étkezés: reggeli, ebéd, vacsora 1 frttől feljebb naponként.

A gőzfürdő használati ideje:

Vasárnap, hétfőn, kedden délelőtt férfiak, délután nők; — szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton délelőtt nők, délután férfiak.

A kádfürdő naponként reggel 6 órától este 8 óráig használható.

Naponként kitünő térézene. Tisztelettel

Klein Sámuel,
fürdő-tulajdonos.

KOVÁCS ZSIGMOND ÖRÖKÖSEI

czipész üzlete

Rimaszombat, Erzsébet-ter 27. sz. a.

A tavaszi idény beálltával tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy egy a **saját műhelyünkben készült**, valamint a **karlsbádi, bécsi és budapesti** elsőrendű gyárakban kiállított **divatos férfi-, női- és gyermekklábeliekből** óriási választék van raktarunkon.

Mérték szerinti rendelések — kívánsághoz képest — mint eddig, ugyezenal is pontosan, a legjobb minőségű anyagból **jutányos áron** műhelyünkben készülnek.

Üzletünket a n. é. közönség jóakaratu pártfogásába ajánlván, vagyunk
Rimaszombat, 1899. márczius 21.

Kiváló tisztelettel

KOVÁCS ZSIGMOND
örökösei.

2-3

Hirdetmény.

669. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **özv. Oravec Pálné**, mint kiskoru **Oravec Pál** t. t. gyámja pongyeloki lakos végrehajtónak **Deák Jánosné szül. Széles Mária** susányi lakos végrehajtást szenvedő ellen 595 frt 55 kr. tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Susány községben fekvő s a susányi 101. sz. tjkvben A) I. 2—16. és 18. sorsz. alatt foglalt 1/4-ed urbéri kültelekből Széles Mária férj. Deák Jánosné B) 8. alatti birtokilletőségére 755 frtban és a susányi 143. sz. tjkvben A) I. 1—3 sorsz. alatt foglalt 58., 59. és 61. hrszámú ingatlanokból Széles Mária férj. Deák Jánosné B) 3 alatti birtokilletőségére 160 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. évi június hó 21-ik** napjának d. e. 10 óráját Susányban a község házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a beesáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 73 frt 50 krt és 16 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezeihez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni. — Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1899. évi márczius hó 18-án.
Vozáry, kir. tszéki bír.

Hatóságilag engedélyezett nagy végeladás!

Hatóságilag engedélyezett nagy végeladás!

Van szerenésém Rimaszombat város és vidéke m. t. közönségének b. tudomására hozni, hogy az üzletemben levő összes **rőfös- és kézműáruimat hatóságilag engedélyezett**

nagy végeladás

utján kiárútom. — Midőn e körülményre becses figyelmét felkérem, egyuttal jelzem azt is, hogy árúzeikkeimet **mélyen leszállított áron** boesájtom t. vevőim rendelkezésére.

Tisztelettel

Glücksthal Mór.

Különös figyelmébe ajánlom alant jegyzett czikkeimet:

Mosó kelmék nagyon szép új mintákban met. 10 kr	Női szövetek, közép széles 20 kr.
Egész jó minőségű mosó kelmék 16 kr.	Továbbá tiszta gyapju. 120 cm. szélesek 35 kr.
Francia batiszt-pique és francia mosók 25 kr.	Ugy mint finom új divatu szövetek, nagyon szép mintákban, mélyen leszállított árakban
Finom delainek 35 kr.	Fekete és szines napernyőkben nagy raktár bámulatos olcsó árban.
Kanavasz-elfűfőn-vászón nagy raktár 12 krtól feljebb, egész végben még olcsóbb	

Rövidáruk, kézimunkák minden árban. Szőnyegek, ágyterítők és paplanok nagy választékban, a többi czikkek, ugymint férfi-íngék, kalapok, cipők, nyakkendők, gyermek- és leány-ruhák, női- és leány-felöltők, női-kalapok, keztük ez alkalommal mélyen leszállított árban adatnak el.

2-3

Hatóságilag engedélyezett nagy végeladás!

Leány köpenyek!

Leány kabátok!

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké

Ára darabonkint 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánc 60 krajezár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi sodingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntettel gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Börtetegségtől megment. Tartós és pénzmeztakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** esillagos acézből és a többi részei alpacéből vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint. 25—26

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Hirdetmény.

Gömörmege tekint. törvényhatósági bizottságának 1899. évi 5911. számú határozatával **Rimaszécs községének újbóli felépítése** 4000 frt erejéig engedélyezve lett.

Ezen házépítés fogantatásának vállalati uton leendő biztosítása ezélaból az árlejtés Rimaszécs község házához **1899. évi május hó 14-ik** napjának d. u. 2 órájára ezennel kitézetik.

A vállalkozni kívánók felhivatnak, hogy a fentebbi házépítési munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett építési költség után számítandó 5 százalékyvi bánatbérrel vagy készpénzben vagy pedig megfelelő és elfogadható másnemű értékkel ellátott zárt ajánlataikat a kitézett nap déli 12 órájig Rimaszécs község előjáróságához annyival inkább adják be, mivel a később érkezettek figyelembe vételni nem fognak.

Az építési tervezet és a részletes építési feltételek a község házában Rimaszécsen bármikor megtekinthetők.

Továbbá a lerombolandó régi község házból kikerülő óeska faanyagoknak nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek leendő eladására határidőül ugyaneasak Rimaszécs község házához 1899. május hó 14-ik napjának d. u. 3 órája kitézetik, mely árverésre a venni szándékozók szintén meghivatnak.

Kelt Rimaszécsen, 1899. évi április hó 27-én.

Kellner Pál, kjegyző. **Orbán András**, bír.

Schönborn-Buchheim Ervin gr.

uradalmi

ásványvizek bérlősége

SZOLYVÁN.

Gyomorbajok specificuma.

LUHI ERZSÉBET-FORRÁS.

Előkelő orvos-tanárok nyilatkozatai alapján legjobban van ajánlván **gyomorbántalmak, étvágytalanság, torok- és gégebajok, tüdőszervek bántalmái** ellen.

Elsőrangú gyógyviz.

Kitünő üditő asztali viz.

A bort nem festi.

Megrendelhető: az uradalmi ásványvizek kezelőségénél **Szolyván**. (Bereg.) Árak: egy 60-as láda 1/2 literes üvegekkel 3 frt 80 kr.; egy 40-es láda 3/4 literes üvegekkel 3 frt 60 kr. Az üres üvegek ládánként franko Szolyvára 1 frt 80 krért visszavétnak. 2-6

3-3

Hirdetmény.

276 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajtónak **Benyo József és Benyo Erzsébet** rimaszombati lakosok végrehajtást szenvedők elleni 75 frt tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Rimaszombat városban fekvő s a Benyo József és Benyo Erzsébetnek a rimaszombati 74. sztjkyben A. 1. sorszám alatt foglalt 266. hrszámú 8/6 összeirási ház és a 268. és 276. hrszámú kertre 1000 frtban és az A. 2. sorszám alatt foglalt 2416. hrszámú gyümölcsösre 96 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. évi június hó 9-ik** napjának d. e. 10 óráját ezen kir. törvényszék telekkönyvi helyiségébe tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a beesáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 100 frt és 9 frt 60 krt készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. hó 1 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezeihez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság, Rimaszombat, 1899. évi február hó 4-én.

Vozáry, kir. tszéki bír.

Közeledik

a permetezés ideje!

A penészek, gombák, levelészek, rovarok és férgek ellen legbiztosabban megvédhetjük gyümölcsfainkat, szőlőnket, burgonyánkat stb. szorgalmatos permetezéssel.

Turul permetező (16455. sz. szabadalom) 16 frt.

Hunnia permetező (bejelentett védjegy) 13 frt 50 kr.

Szénkénegező 22 frt.

Kapható

a csetneki rézgyárnál.

Hirdetmény.

285. szám — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1899. évi 790. számú végzése következtében **Hennyey Kálmán** javára néhai **Ambrózy József örökösei** ellen 1400 frt s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 14 drb gömörmegei nép- és iparbanki részvényekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a rimaszombati kir. járásbírósnak V. 116/2—1899. számú végzése folytán 1400 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1898-ik évi június hó 4-ikétől járó 6% kamatai és eddig összesen 70 frt 50 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszombatban az iparbank hivatalos helyiségében leendő eszközlésére **1899. évi május hó 12-ik** napján d. u. 3 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivtnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek beesáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1899. évi május hó 1-én.

Gasko, kir. jbir végrehajtó.